

NAPĀ~Ā•ĀĀ NĀ•BOĀ½ENSTVĀ•MI S HUMOREM

ĀšterĀ½, 08 Ā™Ā-jen 2019

V jednom malĀ©m mĀ›stĀ› povolal prĀ›vnĀ-k k soudu jako svĀ›dka jednu starou panĀ-. KdyĀ¾ sloĀ¾ila pĀ™Ā-sahu, ptĀ› se jĀĀermĀ›kovĀ›, znĀ›jte mne?â€œ â€žAle ano, samozĀ™ejmĀ›. ZnĀ›m vĀ›s od plenek. A abych pravdu Ā™ekla, jste pro mne zklamĀ›nĀ-m. LĀ¾ete, zahĀ½bĀ›te svĀ© Ā¾enĀ›, manipulujete lidmi, pomlouvĀ›te je. MyslĀ-te si, Ā¾e jste velkĀ© zvĀ-Ā™e, tak pitomĀ½, Ā¾e vĀ›m nedojde, Ā¾e z vĀ›s nikdy nebude nic neĀ¾ mizernĀ½ malomĀ›stskĀ½ prĀ›vnĀ-k.â€œ

PrĀ›vnĀ-k
vytĀ™eĀ›til oĀ›i.

KdyĀ¾
se vzpamatoval z prvnĀ-ho Ā›joku, rychle se ptĀ›: â€žPanĀ- ĀĀermĀ›kovĀ›, znĀ›jte prĀ›vnĀ-ka Ā¾alovanĀ©ho?â€œ

â€žAno,
znĀ›m pana VoriĀ-Ā›ka jeĀ›tĀ› z doby, kdy neumĀ›l chodit. ObĀ›as jsem ho jeho rodiĀ•Ā™m hlĀ-dala. A i v nĀ›m jsem se zklamala. Je to lenoch, udavaĀ• a alkoholik. NedokĀ›Ā¾e s nikĀ½m sluĀ›nĀ› vychĀ›zet a jeho prĀ›vnickĀ© znalosti jsou tak mizernĀ©, Ā¾e bez upĀ›cenĀ- jeĀ›tĀ› nikdy nic nedokĀ›zal.â€œ

V tu
chvĀ-li soudce zabuĀ›il kladĀ-vkem a vyĀ¾Ā›dal si ticho v soudnĀ- sĀ-ni.

Zavolal
si oba prĀ›vnĀ-ky k sobĀ› a povĀ-dĀ› jim tiĀ›je: â€žPĀ›novĀ©, jestli se jeden z vĀ›s zeptĀ› tĀ© panĀ-, jestli mĀ› znĀ›, dĀ›m vĀ›s okamĀ¾itĀ› zavĀ™Ā-t pro pohrdĀ›nĀ- soudem!â€œ

BĀ½valĀ½ poslanec a nĀ›kdejĀ› stĀ™edoĀ›eskĀ½ hejtman David Rath
vybavenĀ- k posmrtnĀ©mu Ā¾ivotu dĀ™Ā-ve a dnes

PotkajĀ-
se v parku dvĀ› mladĀ© matky.

PanĀ- KleinovĀ› tlaĀ•Ā› koĀ•Ā›rek s
miminkem a panĀ- AltmannovĀ› vede za ruku dva malĀ© chlapeĀ›ky.

â€ž Ā›ikovnĀ- chlapci, jakpak jsou
staĀ™Ā-? â€•, ptĀ› se panĀ- KleinovĀ›.

â€ž AdvokĀ›t mĀ› tĀ™i roky a
doktorovi bude zĀ-tra pĀ›t. â€•

Kohn s RoubĀ-Ā›kem
na nĀ›vĀ›tĀ›vĀ› ve VatikĀ›nu stojĀ- na nĀ›mĀ›stĀ- svatĀ©ho Petra a dĀ-vajĀ- se kolem. PĀ™ed

nimi chrám svatého Petra, v újude kolem paláce - mramor, obrazy sochy... Jak se tak dává- vají, pátímijá-á¾dÁ- pape¾ v papamobilu a za nÁ-m kolona luxusnÁ-ch limuzÁ-n. LivrejovanÁ- ÁjofÁ©Á™i otvá-rajÁ- dveÁ™e, vystupujÁ- kardinÁjlovÁ©, biskupovÁ©. DrahÁj roucha, zlatÁ© berly, prsteny...

âžVidÁj, pane Kohn,â• povÁ-dÁj RoubÁ-Á•ek. âžTo je firma! To je sukces! A zaÁ-Á-nali s jednÁ-m oslÁ-kem.â•

Á½ena pÁ™ijde za rabÁ-nem, kvÁ-li naprosto ojedináIÁ©mu problÁ©mu.

"VÁ-te,... " ZaÁ•ne stydlivÁj. "JÁj májím dva papouÁjky. SamiÁ•ky. No a ony poÁ™Áj dokola opakujÁ- jednu straÁjnÁj sprostou vÁtu, poka¾dÁ©, kdy¾ ná›kdo vejde. PÁ™ed nájvÁjtÁvou to vypadÁj straÁjnÁj, nemluvÁ o tom, jak mi onehdy vynadala tchÁ½nÁj." StÁ¾uje si smutnÁj.

"A co je to za vÁtu?" PtÁj se jÁ- rabi.

Trochu pÁ™iÁjkrčenÁj odpovÁ-:

"Ahoj, my jsme z bordelu. NechceÁj si zaÁjipÁjsovat?"

"To je ale zvrhlost!" VyletÁ- rabÁ-n. "Ale vÁ-te, co? JÁj májím taky dva papouÁjky, ale sameÁ•ky. NauÁ•il jsem je dobrÁ½m mravÁm a modlitbÁjím. Co kdybyste zÁ-tra pÁ™inesla ty svÁ© nestoudnice? TÁ™eba by se u tÁch má½ch ná›co pÁ™iuÁ•ili!"

Á½ena mu pÁ™evelice dá›kuje, a hned druhÁ½ den rájino celÁj natÁ›ÁjenÁj Á•ekÁj na rabÁ-na, u¾ s pÁ™ipravenou klecÁ-. Kdy¾ uvidÁ- jeho papouÁjky, je nadÁjenÁ-m bez sebe. PapouÁjci se jmÁ©ny prorokÁ EliÁjÁj a NehemiÁjÁj sedÁ- ka¾dÁ½ na svÁ©m bidÁ½lku, krÁjkajÁ- modlitby a majÁ- pejzky . V momentÁj, kdy¾ k nim vypustÁ- svÁ© papouÁjÁ- sleÁ•ny, ozve se:

"Ahoj, my jsme z bordelu. NechceÁj si ÁjipÁjsovat?"

Na chvÁ-li panuje hrobovÁ© ticho, kterÁ© prolomÁ- a¾ EliÁjÁj.

"NehemiÁjÁj." ZaÁjeptÁj. "NaÁje modlitby byly vyslyÁjeny!"

ZvonÁ- telefon.

PanÁ- Rosenblatt bÁ¾Á- k aparÁjtu a zvedÁj sluchÁjtko. Je slyÁjet srdeÁ•nÁ½ hlas: âžCo je novÁ©ho, drahouÁjku? Je vÁjechno v poÁ™Ájdku?âœ

âžAch, mami! UÁ¾ nevÁ-m, co májím dá›lat! Á•ronek zvracÁ- a nechce nic jÁ-st. PraÁ•ka se pokazila. NemÁ›la jsem ani Á•as zajÁ-t na nájkup, vymkla jsem si nohu v kotnÁ-ku a sotva chodÁ-m. Doma májím vÁjechno ÁjpinavÁ© a hroznÁ½ nepoÁ™Ájdek. A ke vÁjemu majÁ- pÁ™ijÁ-t na veÁ•eÁ™i nájji znÁjímÁ-, dva manÁ¾elskÁ© pÁjry.âœ

Hlas v telefonu

Á™Á-kÁj chÁjcholivÁj:

âžNeplaÁ•, ty moje chudinko. Lehni si a odpoÁ•iÁ si. DorazÁ-m k tobÁ› za pÁl hodinky, cestou nakoupÁ-m. NakrmÁ-m Á•ronka, uklidÁ-m a pÁ™ipravÁ-m vÁjechno k veÁ•eÁ™i. ZavolÁjím opravÁjÁ™i a praÁ•ka bude hned opravenÁj. A ne¾ vyjdu z domu, jeÁjtÁ› zatelefonuji

Arnoldovi, aby pÅ™iÅ¡el dÅ™-v z prÅ¡ice a trochu ti pomohl.â€œ

PanÅ™- Rosenblatt:

â€žArnoldovi? A kdo je to Arnold?â€œ

Hlas v telefonu: â€žJak

to kdo! PÅ™ece tvÅ¡ muÅ¡!

PanÅ™- Rosenblatt:

â€žMÅ¡ se jmenuje Samuel.â€œ

Hlas v telefonu:

â€žJe to Å•-slo 312 1374?â€œ

PanÅ™- Rosenblatt:

â€žNe.â€œ

Hlas v telefonu:

â€žTak promiÅ™te, to je omyl.â€œ

ChvÅ™-le ticha.

Pak se panÅ™-

Rosenblatt zeptÅ¡: â€žTo znamenÅ¡, Å¡e nepÅ™ijdeÅ¡?â€œ